

Pupil: Sort som Soya. På Spotify. Endelig!

Med det fængende singleudspil, "Pige (med et klodset navn)", som forsmagsprøve på albummet **Sort som Soya** relancerer de to sangskrivere, sangere og multi-instrumentalister **Hans Buchardt** og **Martin Heurlin** gruppen **Pupil**, der har ligget i dvale siden starten af nærværende årtusind. Ikke med de to herrers gode vilje, men simpelthen fordi det var den tid, det tog dem at blive enige om, i hvilken rækkefølge numrene skulle ligge! Eller noget.

Med debuten **Superglasøjne** kom trioens **Pupil** fantastisk flot fra start i det herrens år 1997. Singleudspillet "Frk. Jørgensen" blev Ugens Uundgåelige på P3, og pressen tog rigtig godt imod albummet, således kaldte Dagbladet Information det for "et kompetent og vittigt bud på en opdatering af den hensygnende dansksprogede rockscene". Anmeldelsen konkluderede at "hvad der gør **Superglasøjne** lytteværdig, er dens stensikre melodimateriale – alle pladens ti sange holder - den overlegne måde, hvorpå der spilles og synges, samt dens opfindsomme produktion, langt mere fantasifuld og gennemført end hvad man ellers hører på danskrockens normalt så anæstetiserede produkter."

Så tæt på et definitivt gennembrud forventede de færreste, at der ville gå næsten tyve år, før **Pupil** atter gav lyd fra sig igen. Af den oprindelige trio er der desværre kun to tilbage, idet bassisten Martin Sellén i 2001 chokerende nok døde af et hjerteslag, kun 36 år gammel. Han nåede heldigvis at medvirke på albummet, men selvom **Sort som Soya** på daværende tidspunkt lå færdigindspillet, gik gruppen gennem en tsunami af røvfordrejninger, inklusive to pladeselskabskonkurser, ubetalte studieregninger, forsvundne masterbånd, ja, der er faktisk stof nok til en spændingsmættet actionfilm.

Buchardt og Heurlin besluttede heldigvis at vende tilbage og gøre arbejdet med **Sort som Soya** færdig. Så nu foreligger de 12 funklende skarpe poprocksange på Spotify til glæde og adspredelse for alle og enhver med smag for toptunede og uforglemmelige melodier tilsat gakkede, men dog meningsfulde tekster – hvem ellers ville rime Soya på Goya og paranoia? – lydefrit sunget og spillet samt udsøgt mixet med det resultat, at det lyder bedre end nogensinde. **Pupil** er tilbage. Heldigvis.

Med venlig hilsen

No way production